

Jeg skal gentage mit citat fra i går, hvor Erhvervsministeriets departementschef, hr. Jørgen Rosted, jo så rigtigt i Jyllands-Posten den 28. november i år fastslår, at lige præcis reducere personskatter eller endnu bedre, at man sænker skatten for de lavtlønnede, i sig selv vil være med til at skaffe efter hans skøn ½ mio. flere job. Jamen hvor er det dog herligt! Hvorfor går vi ikke i gang med det øjeblikkelig? Det er det budskab, Fremskridtspartiet nu igennem snart 25 år har prædikeret. Vi glæder os over, at selv en departementschef i Erhvervsministeriet har indset, at det er den rigtige måde at komme frem på.

Så har vi brugt en del af diskussionen i dag på at snakke både om forsvars- og politiforlig. Det var interessant at høre, hvordan Det Radikale Venstre for ikke så forfærdelig længe siden inviterede de partier, der havde lyst, til at komme med både i forsvarsforlig og i politiforlig. Men de korte bemærkninger i debatten efterfølgende viste jo, at det eneste, Det Radikale Venstre er interesseret i, er at få partiet SF med i både forsvars- og politisamarbejdet omkring det forlig, der er indgået.

Der var ikke tale om en åben invitation, hvor man var interesseret i at få alle Folketingets partier med. Vi har i Fremskridtspartiet diskuteret, hvorvidt det var hensigtsmæssigt for os at tilslutte os det forsvarsforlig, der er blevet indgået, og vi er nået frem til den konklusion, at det tror vi ikke er nogen god idé. Vi har jo i den offentlige debat kunnet se, at den pris, partiet Venstre skulle betale for at få lov til at komme med i forsvarsforliget, er den pris, de betaler senere i dag, nemlig at de stemmer for den samlede finanslov for 1996. Det er ikke en pris, vi er indstillet på at betale.

Der er nemlig også dele af finanslovaftalen og forsvarsforliget, som vi ikke bryder os om – særlig det element, hvor man lader de internationale opgaver, de opgaver, som forsvaret efter et flertals opfattelse skal varetage i udlandet, finansiere over det normale forsvarsbudget. Det synes vi er forkert. Forsvarsforliget skal i ordets egentlige betydning være budgettet til forsvar af Danmark. Derfor skal de internationale opgaver finansieres over Udenrigsministeriets konto, og der er så rigeligt med penge at hente netop på den konto.

Vi vil i 1996 nå nye rekorder, ikke bare danske rekorder, men også internationalt sammenlignet rekorder, i og med at Danmark yder 9,4 mia. kr. i ulandsbistand. Men det er ikke

danske kroner, for rundt omkring i Sudan og Egypten osv. har de jo ikke noget at bruge danske kroner til. Det er penge, vi skal ud at låne i udlandet. Vi skal optage lån i dollar, D-mark og yen for at forære 9,4 mia. kr. væk.

Oven i det kommer så Østhjælpen og miljøbistanden rundt omkring. Sammenlagt forærer vi omkring 15 mia. kr. væk til udlandet. Der er altså rigeligt at tage af – også til at løse forsvarrets internationale opgaver.

Med hensyn til politiforliget er vores holdning til det, at der er ganske mange fornuftige elementer, og dem medvirker vi gerne til at gennemføre, ligesom vi også, når det gælder forsvaret, vil stemme ja til de aktstykker, der kommer i Finansudvalget, og til de lovforslag, der måtte komme i Folketingssalen, som bærer i en fornuftig og positiv retning.

Men særlig på politiets område er vi meget opmærksomme på, at man ikke misbruger den turnusundersøgelse, som blev foretaget af Finansministeriet, til at gennemføre usaglige skrivebordsbetragtninger, men at man i langt højere grad går ud og lytter til de praktiske erfaringer, politiet selv har, og til de forslag, de selv har til, hvordan arbejdsrutiner kan blive gjort bedre.

Den finanslov, som Folketinget om få timer vil vedtage, er en finanslov, som betyder, at vi i 1996 når en statsgæld på 763,8 mia. kr. Men så regner man lige Den Sociale Pensionsfond fra, og så når man ned på 614 mia. kr. Det er så store summer, at ingen har nogen fornemmelse af, hvor mange penge det egentlig er, men jeg kan røbe, at det svarer til, at hver enkelt dansker hæfter for 140.000 kr., og så må man jo gøre op med sig selv, om der er plads i de private prioriteter i ejendommen, eller hvad man nu har, til at få sådan en før-førsteprioritet indsat på 140.000 kr. Det mener vi ikke er rimeligt. Vi mener faktisk, at man burde stemme nej til den finanslov, som betyder, at gældsætningen af den danske stat fortsætter også i 1996. Det ville i sandhed være ansvarligt at sige nej til fortsat gældsætning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg lyttede nøje til, hvad hr. Behnke sagde her fra talerstolen. Der var et par venlige kvitteringer til nogle radikale udtalelser. Jeg ved ikke, om det skulle opfattes som komplimenter eller hvad. Det kan nu være lige meget, men jeg sad og lyttede efter noget, som plejer at være et